

عملکرد شاگردان هاشمیان در دیدارهای دوستانه، لزوم برخی تغییرات در کادرو ترکیب و تقویت خط حمله را نشان می‌دهد

دندان پرسپولیس تیز نیست

حمیدرضا اسکندری
خبرنگار گروه ورزش

پرسپولیس بعد از بازی تقریباً سنگین و پرفشاری که روز سه‌شنبه مقابل آلمینیوم در ورزشگاه شهید کاظمی انجام داد صبح روز گذشته ریکواری را در برنامه‌های خود داشت. در این میان بازیکنانی که در این بازی فرصت حضور در میدان را پیدا نکرده یا شرایط بازی نداشته‌اند به صورت اختصاصی تمرینات خود را انجام دادند. اما بازی دوستانه سرخ‌پوشان مقابل شاگردان مجتبی حسینی چند پیام خوب برای وحید هاشمیان داشت که در زیر لازم دانستیم اشاره‌ای به آن‌ها داشته باشیم.

نیازمند، بهتر از گندوز

پرسپولیس برای فصل جاری، با نظر اسماعیل کارتال یک تغییر مهم در خط دروازه داشت و آن هم اعتماد به پیام نیازمند و جایگز ینی او به‌جای الکسیس گندوز بود. این در شرایطی است که دروازه‌بان الجزایری، بعد از ترک پرسپولیس راهی تیم قهرمان کشورش شد تا مشخص شود که او دروازه‌بان بدی نبود. اما انتخاب پیام، چند دلیل داشت؛ اول اینکه او خیلی خوب و در واقع بهتر از گندوز با مدافعان پرسپولیس ارتباط گرفته و در زمین صحبت می‌کند. بازی با پایش قوی است، روی شوت‌های راه دور دید و عکس‌العمل‌های بهتری دارد. پیام در بازی با آلمینیوم، جدا از اینکه در کار بازی‌سازی شرکت داشت، چند واکنش خیلی خوب و به‌موقع انجام داد تا حداقل وحید هاشمیان خیالش از بابت خط دروازه راحت باشد.

کنعانی آماده‌تر از پورعلی‌گنجی

خط دفاع پرسپولیس در بازی با آلمینیوم چندان مقتدر نبود و در چند صحنه متزلزل ظاهر شد؛ درست مانند فصل گذشته که سرخ‌پوشان انواع گل‌ها را در بازی‌های داخلی و خارجی دریافت کردند. در این بین، محمدحسین کنعانی‌زادگان برخلاف فصل پیش، آمادگی بالایی از خود نشان داده‌و در بازی‌های دوستانه قبلی هم جزو بهترین‌های تیمش بود. او به دنبال این است تا در سال جام جهانی، بتواند خودش را در ترکیب اصلی تیم ملی جای دهد. اما عملکرد مرتضی پورعلی‌گنجی در بازی با آلمینیوم، مانند بازی‌های دوستانه قبل، تقریباً معمولی بود و او هنوز توانسته به روزهای اوجش در دوران قبل از مصدومیت برگردد. به‌رحال مرتضی هم سن و سال بالایی دارد و هم مصدومیت‌های سختی را پشت سر گذاشته است. چه‌بسا اگر سهیل صحرایی و حسین ابرقویی عملکرد خوبی در تمرینات تیم‌شان داشته باشند، بتوانند جای مرتضی را در ترکیب اصلی بگیرند.

دو خرید خوب

آن‌هایی که بازی دوستانه پرسپولیس و آلمینیوم را در ورزشگاه شهید کاظمی دیدند، در یک مورد نظر مشترک داشتند؛ و آن هم عملکرد خوب مارکو باکیچ و سرژ اوریه در کنترل توپ، ارسال پاس و کمک به تیم‌شان بود. در مورد این دو بازیکن، وحید هاشمیان بارها به اطرافیانش گفته که در کمترین

زمان، بهترین خریدها را داشته‌اند و اگر زمان کافی در اختیارش بود، می‌توانست حداقل سه، سه خرید این چنینی برای تیمش داشته باشد. اوریه در بازی با آلمینیوم، اگر چه از لحاظ بدنی در فرم مطلوبی نبود و در یکی دو صحنه هم در کورس یا بازیکن حریف جا ماند، اما خیلی خوب توپ را به حرکت درمی‌آورد و نشان داد که اگر آماده باشد، یک سر و گردن از هم‌تیمی‌هایش بالاتر است. همچنین باکیچ، که نشان داد دید خوبی در زمین دارد و می‌تواند در راه‌اندازی وینگرها و مهاجمان تیم، کمک‌حال خوبی باشد.

بی‌فوما و کاظمیان هنوز هماهنگ نیستند

بیفوما در بازی با آلمینیوم در پست وینگر راست بازی کرد و محمدامین کاظمیان مقابل تیم سابقش، وینگر چپ بود. در این میان، بیفوما موفق شد یک گل زیبا از روی ضربه ایستگاهی به ثمر برساند و یک نفوذ خوب هم داشته باشد، اما در باقی دقایق بازی، نتوانست عملکرد خوبی از خود نشان دهد و به‌نوعی در بازی فیزیکی و درگیرانه شاگردان حسینی، اسیر شده بود. وینگر چپ سرخ‌پوشان نیز در این بازی، نتوانست کار خاصی در زمین انجام دهد و مشخص بود که هم‌تیمی‌های سابقش شناخت کامل از او داشته و به هیچ وجه اجازه نفوذ را به وی ندادند. بدون شک، بیفوما و کاظمیان نیاز به زمان بیشتری دارند تا بتوانند در بازی‌های خوب فصل گذشته خود را در تیم جدیدشان ارائه دهند.

سروش ناموفق در پست جدید

همان‌طور که انتظار می‌رفت، با بازگشت پرسپولیس به تهران، سروش رفیعی توانست به ترکیب اصلی راه یابد؛ حتی به قیمت اینکه این مسأله با تغییر پست او همراه شود. در بازی‌های دوستانه قبل، رضا شکاری و اسین سلمانی در پست پشت مهاجم که پست تخصصی‌شان است بازی کردند، اما در دیدار با آلمینیوم، در کمال تعجب، سروش در این پست به میدان رفت و چیز خاصی هم از خود نشان نداد. او در طول ۶۰ دقیقه بازی، تنها توانست یک پاس خوب به علیپور بدهد و در بیشتر دقایق، تحت کنترل مدافعان و هافبک‌های حریف بود. اینکه سروش بخواهد در این پست ادامه دهد، سؤالی است که هاشمیان باید به آن پاسخ دهد؛ اما مطمئناً پرسپولیس اگر قرار باشد با تک‌مهاجم بازی کند، پشت سر او نیاز است که هافبکی به مراتب خلاق‌تر، گل‌زن‌تر و جنگنده‌تر نسبت به سروش بازی کند.

نیاز شدید به یک مهاجم نوک

پرسپولیس در بازی با آلمینیوم، نه در کنترل توپ و میدان موفق بود و نه در خلق موقعیت. مسأله‌ای که شاید به مرور زمان حل شود، چراکه به هر حال هنوز فصل شروع نشده و سرخ‌پوشان به واسطه خریدهایی که داشته‌اند، نیاز به زمان دارند تا به انسجام تیمی برسند. اما واقعیتی که نمی‌توان آن را کتمان کرد، پایین بودن توان تهاجمی پرسپولیس است. علی‌علیپور

در تمام سال‌هایی که در پرسپولیس موفق بود و توانست آقای گل شود، تک‌مهاجم تیمش نبود و بیشتر زوج‌های خوبی مثل مهدی طارمی و گادوین منشا داشت. در حال حاضر، او در نوک خط حمله سرخ‌پوشان تنهاست و مجبور است بیشتر توانش را صرف پرس دفاع حریف کند. هاشمیان هم خوب می‌داند که تیمش به یک مهاجم سرزن، قdblند و قدرتمند نیاز دارد که جدا از توانایی در بازی هوایی و دوندگی، از تکنیک و قدرت حفظ توپ بالایی هم برخوردار باشد. ضمن اینکه علیپور جانشین مناسبی هم روی نیمکت ندارد و بازیکنی مثل ابوالفضل بابایی نمی‌تواند مهاجم ایدنالی برای سرخ‌پوشان باشد.

عدم اعتقاد هاشمیان به ۲ جوان تازه‌وارد

پرسپولیس در فصل نقل‌وانتقالات تابستانی، دو خرید جوان گران‌قیمت داشت؛ از این جهت گران‌قیمت که این باشگاه مجبور شد برای خرید مجتبی فخریان و محمدحسین صادقی، رقم‌های سنگینی را بابت رضایت‌نامه و سایر موارد پرداخت کند. فخریان در لیست کارتال نود و کمیته فنی پرسپولیس تشخیص داد که او خرید آینده‌داری است، اما تمجید کارتال از عملکرد صادقی در بازی هوادار و پرسپولیس باعث شد او در لیست خرید این تیم قرار بگیرد. در بازی‌های دوستانه، این دو بازیکن جوان خیلی کم فرصت حضور در میدان را پیدا کرده‌اند. در بازی با آلمینیوم که اصلاً به آن‌ها اعتماد نشد تا مشخص شود که هاشمیان اعتقاد چندانی به بازی این دو جوان ندارد. باید دید در ادامه و با شروع لیگ، شرایط به همین شکل خواهد بود یا اینکه آن‌ها جایی برای خود در ترکیب سرخ‌پوشان دست‌وپا می‌کنند. ناگفته نماند کارتال در باره هر دو بازیکن گفته بود که نیاز است به صورت قرضی در تیم‌های دیگری بازی کرده و با تجربه بیشتری به پرسپولیس بیایند. شاید هاشمیان هم با بازی ندادن به آن‌ها، می‌خواهد همین موضوع را به او شاگردش منتقل کند.

نیمکتی که کم تجربه است

پرسپولیس بدون شک فصل سختی را با همه نفرات و کادری که در اختیار دارد، پیش‌رو خواهد داشت؛ مخصوصاً اینکه فشار روی وحید هاشمیان و کادرش بیشتر از هر زمان دیگری است. به‌رحال او هدایت تیمی را بر عهده گرفته که یک فصل بد را تجربه کرده و باید آن را جبران کند. از طرفی، رضا درویش و اطرافیانش مدام از خریدهای خود تعریف و تمجید می‌کنند تا اگر در آینده نتایج خوبی رقم نخورد، فشار روی کادرفنی باشد نه آن‌ها؛ در حالی که پرسپولیس در چند پست می‌توانست و می‌تواند بازیکنان به مراتب بهتری را در اختیار کادرش قرار دهد. اما یک واقعیت را باید پذیرفت و آن اینکه در کادر فنی پرسپولیس، نبود یک مربی باتجربه که بتواند در شرایط حساس تصمیمات درست و مهمی اتخاذ کند، کاملاً احساس می‌شود. نه خود هاشمیان حتی تجربه دستیار اولی را در تیم بزرگی نداشته، و نه دستیارانش. کریم باقری همواره کمترین نقش فنی را در کنار مربیان ایرانی و خارجی پرسپولیس در سال‌های اخیر داشته است. امیرحسین پیروانی نیز سابقه چندان در هدایت تیم‌های بزرگ و حتی متوسط در لیگ برتر ندارد. مهرداد خانبان هم اولین سال مربی‌گری‌اش را در کنار هاشمیان سپری می‌کند. می‌ماند پپه لوسادا که مربی بدنساز و تمرین‌دهنده خوبی است، اما کارش کوچینگ نیست. البته هاشمیان خودش این موضوع را می‌دانست و به همین دلیل دنبال یک دستیار خیلی خوب برای کادرش بوده و هست، اما فعلاً خبری از چنین فردی در کادر فنی سرخ‌پوشان نیست.

مأموریت دشوار اردلان و شاگردانش در انتخابی جام‌ملت‌های زیر ۲۰ سال آسیا

فرصتی برای صعود، فرصتی برای رستگاری

یگانه عماری
خبرنگار

در شرایطی که فوتبال زنان ایران در رده بزرگسالان نتوانست جواز حضور در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ را به دست آورد و تمام نگاه‌ها را به خود جلب کرد، حالا این بار روی دوش دختران زیر ۲۰ سال ایران است تا با طلسم‌شکنی ۱۱ ساله بتوانند راهی جام‌ملت‌های این رده شوند و این مأموریت دشوار به سرانجام برسانند. شاگردان نیلوفر اردلان که بالاترین مدرک مربی‌گری زنان ایران را در دارد، این روزها در کوالالاپور در مرحله انتخابی مسابقات قهرمانی زیر ۲۰ سال آسیا حضور دارند و دیروز مالی‌زی را به سه گل شکست دادند فردا به مصاف دومین حریف خود، یعنی گوام خواهند رفت تا راه رسیدن به جام ملت‌ها را هموار کنند.

راه صعود پیچیده است

نیلوفر اردلان، کاپیتان نام‌آشنای فوتبال و فوتسال زنان پس از قهرمانی‌های مکرر در لیگ برتر و سوپرلیگ فوتسال، به مربی‌گری در فوتبال رفت و بعد از تجربه حضور روی نیمکت تیم زنان سپاهان، حالا در موقعیتی

گفت‌وگو

استکی در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: بوکس قهرمانی امیدهای آسیا چیزی از بزرگسالان کم ندارد

نیمی از تیم خود را

به‌دلیل تغییر قوانین نداشتیم

مهدی منصورف
خبرنگار

رقابت‌های بوکس جوانان و امیدهای آسیا از ۱۰ مردادماه در شهر بانکوک کشور تایلند در حال برگزاری است. تیم‌های ملی کشورمان در این دوره از مسابقات با ۸ نماینده در بخش جوانان و ۶ بوکسور در رده سنی امید در مسابقات حضور دارند. در رده سنی امید با حذف بوکسور کشورمان تنها امید برای کسب عنوان قهرمانی به سام استکی است که روز گذشته با برتری در دیدار نیمه‌نهایی مقابل نماینده هند فینالیست شد. علیرضا استکی، سرمربی تیم امید کشورمان در گفت‌وگو با «فرهیختگان» در خصوص عملکرد بوکسورهای امید کشورمان صحبت کرد که در زیر از نظر می‌گذرانید.

■ ■ ■

عملکرد ملی‌پوشان امید در مسابقات قهرمانی آسیا انتظار شما را برآورد کرد؟

دومین دوره است که در مسابقات رده سنی امیدهای قهرمانی آسیا شرکت می‌کنیم. سطح مسابقات بسیار بالاست و از لحاظ کیفی هیچ کم‌وکسری از رقابت‌های رده سنی بزرگسالان ندارد. کار بسیار مهمی است که فدراسیون تیم امید را تشکیل داده و به عنوان سرباز کوچک در این رده فعالیت می‌کنم. ما در شرایطی با ۶ بوکسور در مسابقات حاضر شدیم که به دلیل تغییرات قوانین سنی مسابقات، تقریباً نصف تیم خود را برای حضور در مسابقات از دست دادیم. علی‌اصغر افشاری، محمدحسین اکرامی، فرهاد مرادی، عیسی فردین و علیرضا زین‌بوکسورهایی بودند که پس از تغییر قوانین امکان استفاده از آن‌ها را نداشتیم و تقریباً نیمی از تیممان را از دست دادیم. بوکسورهایی که می‌توانستند با حضور در مسابقات عملکرد بسیار خوبی داشته باشند. البته بوکسورهایی که اعزام شدند نیز تا پای جان جنگیدند و فقط بوکسورهای سنگین‌وزن ما نتوانستند آن چیزی که می‌خواهیم را انجام بدهند. ۴ بوکسور دیگر برای پیروز شدن کم نگذاشتند. خوشحالی یکسری باخت‌ها از برخی بردها بیشتر است و از عملکرد این بچه‌ها اصلاً ناراحت نبودم. وقتی بچه‌ها از رینگ پایین آمدند اصلاً از عملکرد آن‌ها ناراضی نبودم؛ چرا که کار خود را انجام دادند و هر آن چیزی که در توان داشتند را به نمایش گذاشتند.

سام استکی، فرزند شما، تنها بوکسور ما بود که فینالیست شد. عملکرد سام را چگونه ارزیابی کردید؟

حریف نخست سام از کشور سریلانکا بود. سریلانکا در این مسابقات با ۴۰ بوکسور در دوده سنی جوانان و امید و در هر دو بخش بانوان و آقایان حاضر شده است. موضوعی که نشان می‌دهد این کشورها در حال برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری سنگینند. در مرحله نیمه‌نهایی نیز سام به مصاف بوکسوری از هند رفت. نماینده هند در مرحله نخست توانسته بود قهر مان آسیا دوره گذشته از قزاقستان را شکست بدهد و بوکسور بسیار خوبی بود. خدا را شکر فارغ از هر نتیجه‌ای بچه‌ها ما تا لحظه آخر می‌جنگند و تلاش می‌کنند. سام در مقابل حریف هندی واقعاً طبق برنامه‌هایی که تدارک دیده بودیم مبارزه کرد و توانست مزد زحمات خود را با حضور در دیدار فینال کسب کند. درست است ما تنها در این مسابقات یک مدال کسب خواهیم کرد، اما امیدوارم رنگ این مدال طلایی شود تا بتوانیم آن را به مردم عزیز کشورمان تقدیم کنیم. واقعاً انیس و مسئولان فدراسیون در این مدت زحمات زیادی برای اعزام تیم کشیدند. همین که تیم ما در این شرایط سخت اعزام شد جای تقدیر و تشکر دارد و امیدوارم با جبران نقاط ضعف و تقویت نقاط قوت برای آینده بچنگیم. از پایان این مسابقات نیز در خدمت فدراسیونیم و هر تصمیمی فدراسیون بگیرد به گوشیم.

با توجه به دیدار فینال سسام استکی با حریف از بکستان چقدر به کسب مدال طلا امیدوارید؟

همان‌طور که می‌دانید بوکسورهای ازبکستانی از بهترین‌های دنیا هستند و تجربه مبارزاتی زیادی را دارند. مهم‌تر از هر چیز برای سسام استکی در این دیدار این است که به مدال نقره قانع باشد و برای پیروزی تلاش خود را انجام بدهد. سسام باید ره آنچه را در توان دارد به نمایش بگذارد تا بعد از پایان مسابقه حسرت چیزی را نخورد. امیدوارم سام بتواند با شکست حریف خود به مدال طلا برسد و مزد زحماتش را دریافت کند.

فرهیختگان

ورزش

پنجشنبه ۱۶ مرداد ۱۴۰۴

شماره ۴۷۸

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

۱۱